

Wielospecjalistyczna Ocena Poziomu Funkcjonowania Ucznia **Arkusz obserwacji uczniów szkół ponadpodstawowych**

Instrukcja:

Arkusz wypełniają wszyscy nauczyciele pracujący z uczniem. Obserwacji podlegają charakterystyczne trudności i problemy funkcjonalne właściwe dla zdiagnozowanej u ucznia dysfunkcji. W arkuszu pozostawiono wolne miejsca na wpisanie własnych obszarów do obserwacji. Arkusz składa się z podstawowego, ogólnego zestawu twierdzeń, z wcześniejszych kroków dokonywania WOPFU tj. z analizy informacji zawartych w orzeczeniu lub z wywiadu z rodzicem, jak również z wcześniejszych obserwacji ucznia może jednak wpływać potrzeba poszerzenia tego zestawu o szczegółowe, specyficzne dla danego ucznia obszary.

Ocena przebiega na osi: Duże nasilenie objawów (+): dana trudność pojawia się zawsze lub bardzo często → umiarkowane nasilenie (/): trudność, problem pojawia się w mniej więcej połowie podejmowanych aktywności → małe nasilenie (-): opisane trudności, problemy pojawiają się rzadko lub wcale.

Poziom nasilenia danej cechy określony jest w trzech wierszach:

duże nasilenie – „+”;

umiarkowane nasilenie – „/”;

małe nasilenie: „-”.

Oceniamy poprzez wpisanie w wierszu odpowiadającym poziomowi nasilenia symbolu: „+”, „/”, „-”, w zależności od nasilenia trudności. Dzięki takiemu rozwiązaniu możliwe jest na koniec badania wyrysowanie grafu obrazującego rozłożenie nasilenia cech u poszczególnych nauczycieli/na poszczególnych zajęciach.

Dodatkowo, jeżeli jest to możliwe, przy zaznaczeniu nasilenia wpisujemy tendencję rozwoju:

- prognozowana jest poprawa funkcjonowania w obserwowanym zakresie: strzałka w górę (↑)
- Prognozowane jest pogorszenie funkcjonowania w obserwowanym obszarze: strzałka w dół (↓)
- brak zmian: pozostawiamy jedynie symbol

Przykład uzupełniania arkusza.

Diagnoza z uwagi na: Niepełnosprawność intelektualną		PRZEDMIOT					
Obserwowane trudności, problemy, specyfika funkcjonowania dziecka	Stopień nasilenia	J.Polski	Matematyka	Geografia	Biologia	Plastyka	Muzyka
		Trudności w myśleniu abstrakcyjnym (uogólnianiu, abstrahowaniu, porównywaniu, wnioskowaniu) Przykład: uczeń ma trudność w samodzielnym tworzeniu zbiorów z uwagi na wspólną cechę, jeżeli wykracza to poza znane mu w konkretnym doświadczeniu przedmioty. Np. przedmioty unoszące się na wodzie.	-	- ↑	-	- ↑	
	/				/	/	
	+						

	<p>Przykład: uczeń wycofuje się z aktywności, występuje zauważalne obniżenie nastroju, wypowiada się negatywnie na temat swoich możliwości, nie wierzy we własne siły</p>	-																		
11		+																		
		/																		
		-																		

